

Hierbij volgt mijn reactie op het wetsvoorstel. Allereerst wil ik mijn waardering uitspreken dat het onderwerp thuisonderwijs wordt gezien door de regering. Ik ben blij dat de regering de ouders het recht geeft om voor hun kinderen het onderwijs te kiezen dat bij hun levensovertuiging past. Dit wetsvoorstel geeft echter zoveel beperkingen dat het de betreffende ouders heel moeilijk maakt om het onderwijs thuis te geven. Omdat het thuisonderwijs mij aan het hart gaat hieronder heel wat kritische punten.

-Het wetsvoorstel van de minister van OC&W gaat uit van wantrouwen richting de thuisonderwijzer. Eigenlijk wil de minister het thuisonderwijs niet, maar vanwege de verhoudingen in de Kamer wordt er toch wat geregeld maar wel met zoveel mogelijk tegenwerpingen. Wij geven al jaren thuisonderwijs en we zien de voordelen voor onze kinderen. Uit allerlei onderzoek blijkt ook dat het wantrouwen niet terecht is. Zie bijvoorbeeld de volgende link: <http://thuisonderwijs.net/artikelen/blok-effectiviteit-thuisonderwijs.pdf>.

-In het wetsvoorstel zit veel schooldenken, hetgeen het risico met zich meebrengt dat er geen aandacht is voor het eigen karakter van thuisonderwijs. Er is behoefte aan een visie op thuisonderwijs, niet op een schoolvisie die geprojecteerd wordt op thuisonderwijs. Een van de voordelen van thuisonderwijs is, dat het aansluit bij de behoeften en ontwikkeling van een individueel kind. Beperk ouders niet met een schoolsysteem (toetsen en voorbedachte leerlijnen etc.). Wat als een kind zich anders ontwikkelt als de leerlijn? Heeft dat met het thuisonderwijs te maken en zal de Onderwijsinspectie dit in negatieve zin betrekken bij haar toestemming? Terwijl het gekozen onderwijs heel passend kan zijn voor hem/haar.

-Waarom moet het thuisonderwijs in het Nederlands worden gegeven? Mijn kinderen volgen afstandsonderwijs op een Engelse school. Waarom zou dit een probleem zijn? En waarom moet de locatie van het onderwijs per se thuis zijn? Mijn kind zal soms in Engeland zijn. Mijns inziens is dit een grote verrijking en is deze beperking volstrekt onnodig (en een risico!) en juist een belemmering voor de goede ontwikkeling van mijn kind. Daarnaast geven wij natuurlijk ook het vak Nederlands.

-Een ongewenst effect van het wetsvoorstel is dat de overheid door de Onderwijsinspectie bij ouders 'achter de voordeur' komt. Mijn suggestie: mogelijk is dat de Stichting Keurmerk Thuisonderwijs een rol krijgt bij de beoordeling van de onderwijsplannen. De Onderwijsinspectie zou afgegeven certificaten van deze stichting kunnen accepteren en op basis van die certificaten toestemming kunnen geven voor het thuisonderwijs. Dit Keurmerk hebben wij als gezin al zeven jaar en sinds kort accepteert de gemeente Rotterdam het certificaat in plaats van een gesprek om ons onderwijs te toetsen. Dit toetsen doet de gemeente hier zonder wettelijk kader, zonder toetsingscriteria en met een ambtenaar zonder onderwijsachtergrond. De ouders zijn in deze situatie rechteloos. Een onafhankelijke instantie met diepgaande kennis van zaken wat betreft thuisonderwijs, zoals de Stichting Keurmerk Thuisonderwijs dus, biedt hier een uitkomst. Dit zou op landelijk niveau ook een werkzame oplossing kunnen zijn tussen ouders en de Onderwijsinspectie.

-Het afweerrecht van ouders en kinderen is niet terug te zien in dit wetsvoorstel. Gezien de open definitie van een toetsingskader en de wijze van inspecteren is het denkbaar dat ouders en kinderen geconfronteerd worden met (mogelijk onaangekondigde) bezoeken aan huis, waarbij het onmogelijk is om enige vorm van privacy of bescherming van persoonsgegevens te waarborgen. De kinderen en hun ouders wordt hier niet beschermd,

maar juist overgelaten aan de willekeur van de ambtenaren. Dit schept een heel onveilige situatie voor kinderen en hun ouders.

-De Onderwijsinspectie volgt schoolkinderen niet individueel, maar via een school. Risico is dat de Onderwijsinspectie bij thuisonderwezen kinderen een onevenredig grote rol krijgt.

-De rol van de leerplichtambtenaar is onnodig groot. Om te beginnen zou aanvaard moeten worden dat de vrijstelling van rechtswege ontstaat. Een onderzoek van de leerplichtambtenaar is daarom niet aan de orde. Het is ook een onmogelijke taak om gewetensbezwaren van ouders te onderzoeken.

-Het zou een oplossing kunnen zijn om een rol weg te leggen voor bestaande Thuisonderwijsverenigingen (TOV en NVvTO) waar ouders zich bij kunnen aansluiten. Ouders die zich al hebben aangesloten reguleren dan zelf hun thuisonderwijs. Dit doen zij door middel van intervisie, het werken met een thuisonderwijsplan, het bijhouden van een portfolio, etc. Op deze manier ontwikkelen en groeien ze in het geven van thuisonderwijs.

Het wetsvoorstel is op de voorgestelde manier onaanvaardbaar! Er valt niets terug te lezen dat er is geluisterd naar de thuisonderwijsverenigingen en Stichting Keurmerk Thuisonderwijs.